

TEKST: CELIEN SOUVAGIE

FOTO'S: INGE DE WANDELE EN COPYRIGHT MELLOBLOCCO | OPENCIRCLE

C'era una volta... il Melloblocco

Jaarlijks in het begin van mei vindt in een wonderlijke vallei in Noord-Italië een uniek boulder evenement plaats: Melloblocco. Het concept is eenvoudig, maar de sfeer is zó inspirerend, gezellig en open dat klimmers vanuit alle hoeken van de wereld er hun weg naartoe vinden.

LA STORIA

In 2004 werd Melloblocco voor het eerst georganiseerd door de 'Associazione Operatori Val Masino' in opdracht van de Regione Lombardia. De fantastische omgeving – de granietvalleien Val Masino en Val di Mello in de Noord-Italiaanse provincie Lombardia – trokken meteen al bekende internationale klimgezichten aan zoals Chris Sharma, Barbara Zangerl,... Zelfs onze eigenste Chloë Graftiaux (Belgische topatlete die overleed bij een val in de Italiaanse Alpen in 2010, nvdr.) won de festivalwedstrijd een aantal keer. Maar het charmante aan Melloblocco is net dat iedere klimmer, top- én amateur-, er zich naar hartenlust kan uitleven. De afstand in het algemeen tussen de verschillende klimmers is zo goed als onbestaande. Melloblocco is een bijeenkomst en geen wedstrijd, waardoor de sfeer met geen enkel ander klimmevenement te vergelijken is. Ondertussen is Melloblocco voor heel wat boulderaars binnen en buiten Italië uitgegroeid tot een jaarlijks meeting point. Hoewel de weergoden zich niet altijd van hun mooiste kant laten zien, haalde de editie van dit jaar toch weer zo'n 2600 officiële registraties, en reken daar zeker minstens zoveel niet-geregistreerde enthousiaste klimmers bij. Hiermee tikte Melloblocco 2015 af op een van de meest succesvolle edities.

IL MELLOBLOCCO... COS'È?

Het festivalconcept is simpel: vier dagen lang kunnen klimmers zich volop uitleven op de granieten boulders die de prachtige vallei bestrijken. De 'problemen' zijn van alle niveaus, iedereen kan er iets naar zijn gading vinden. Behalve de vrije blokken zijn er ook drie 'circuiti' uitgestippeld met elk tien boulders die de klimmers langs de mooiste plekken van de vallei brengen: 'il circuito dei Sassisti' heeft als richtniveau 5/6A, 'il circuito del Melàt' niveau 6B/6C en 'il circuito del Gigiàt' niveau 7A/7B. De echte top kan zich wagen aan de 'blocchi di gara'. Deze wedstrijd-boulders (tien per categorie man/vrouw) van niveau 7 en hoger worden gedurende de vier dagen enkel onder toezicht van professionele berggidsen beproefd door de sterkste klimmers.

*"MELLOBLOCCO IS A BUNCH OF MOTIVATED
AND PASSIONATE PEOPLE WHO MEET
TOGETHER IN A CRAZY VALLEY..."
(MELISSA LE NEVÉ, MELLOBLOCCO 2014)*

Maar Melloblocco is meer dan alleen maar klimmen. Bij het vallen van de avond worden de boulders in vrede achtergelaten en zoekt iedereen de gezelligheid van het festivaldorp rond de 'Centro Polifunzionale della Montagna' op. De weide rond de Centro vult zich dan met kleurrijke donsjassen en in een gemoedelijke sfeer wordt er langs de klimkraampjes geslenterd en wat gegeten en gedronken. Maar vooral de levendige discussies over de wel- en niet- getopte boulders van de voorbije dag weerklinken overal. Verwonderlijk hoe vlot hierbij nieuwe contacten worden gelegd, alsof de magie van de vallei iedere klimmer op een zelfde manier begeistert. Hier en daar gaan de uitbundige handgebaren ook over in losse dansbewegingen, uitgelokt door de beats die uit de partytent ontsnappen. Maar de meeste klimmers zoeken toch tijdig hun slaappleaats op, de wishlist-boulders zijn nooit ver uit gedachten.





MELLOBLOCCO 2015 – L'EDIZIONE UNIVERSALE

Hoewel de kern van het festival voornamelijk hetzelfde blijft – klimmen en samen van de fantastische omgeving genieten – zijn er bij elke editie ook extra smaakmakers, zoals videovoorstellingen en presentaties door inspirerende klimmers, yoga- en slackline-workshops en testsessies van nieuwe klimmaterialen. Dit jaar stelde Adam Ondra zijn voorstelling 'Be the Change' voor, kwam Nederlander Jorg Verhoeven praten over zijn freeclimb van 'The Nose' in Yosemite en was er ook een avond met de Amerikaanse alpinist Steve House. Voor en na het klimmen kon je deelnemen aan de sessie Mello-yoga en overdag organiseerde de ERSAF (Lombardische entiteit voor landbouw en bos) sessies rond (over) leven van wat de natuur in en rond Val Masino te bieden heeft. La Sportiva, Wild Climb, Petzl, Black Diamond, KONG, Climbing Technology, E9, Grivel, Cassin, Montura, Marmot, Adidas,... en nog een hele rits andere merken lieten met plezier hun nieuwste klimmaterialen testen. Gedurende het hele festival vond ook een fototentoonstelling plaats en liep er een foto- en videowedstrijd, waardoor meteen de mooiste momenten en meest levendige expressies van het festival werden vastgelegd. Samen met de bekendmaking van de winnaars van de 'blocchi di gara' vielen er ook nog heel wat anderen in de prijzen op het afsluitend moment rond de Centro Polifunzionale.

*"THE MOST IMPORTANT THING IS HAVING FUN..."
(CHRIS SHARMA, MELLOBLOCCO 2012)*





VAL DI MELLO: MOLTO BELLO...

Bij de mannen was er een gedeelde eerste plaats door Adam Ondra (CZ), Anthony Gullsten (FI), Martin Stranik (CZ) en Stefano Ghisolfi (IT) met elk 9 getopte boulders en bij de vrouwen waren de vier sterkste klimsters Janja Garnbret (SI, 7 getopte boulders), Katharina Saurwein (AT, 6 getopte boulders) en Barbara Zangerl (AT) en Jenny Lavarda (IT, elk 5 getopte boulders). Met alle donsassen uit de vallei bijeengepakt en iedereen uitgelaten en voldaan, kon het festival niet beter worden afgesloten. Melloblocco 2016 is in gedachten natuurlijk niet veraf...

LE VALLE

Naast het jaarlijkse boulderfestival in het begin van mei, is het gebied rond Val Masino en Val di Mello het hele jaar door een paradijs voor klimmers en alpinisten. De valleien liggen op ongeveer 1000 meter hoogte, maar het uitzicht is werkelijk sensationeel. Omgeven door uitgesproken pieken zoals de Monte Disgrazia (3678 meter) vormen zich langs de valleien immers massieve, gladde, klare wanden van meerdere honderden meters hoogte. Het compacte, abrasieve granietgesteente (of 'ghiandone') dat de omgeving typeert, biedt naast de talrijke boulders ook heel wat hoogtemeters aan klimmogelijkheden: van routes bestaande uit enkele lengtes tot lange barstige multipitches.

Het centrale dorpje San Martino verbindt Val di Mello met het wat lager gelegen Val Masino, terwijl Val Masino op zijn beurt een vertakking is van Valtellina. Deze laatste doorsnijdt zowaar de hele provincie Sondrio en wordt onder andere gesmaakt om zijn heerlijke wijnen.

Val di Mello werd in 2009 door de regio Lombardia erkend als beschermd natuurgebied en is tot vandaag ook het enige gebied in de regio met deze status. Beperkte toeristische activiteiten en gelimiteerde toegang – tijdens de zomer enkel voor voetgangers – doen het ware karakter van de vallei floreren. Val di Mello is werkelijk een kleine alpiene parel, zoals er in de rest van Italië en de Alpen geen te vinden zijn. Niet voor niets wordt Val di Mello soms 'Little Yosemite' genoemd. In de jaren zeventig en tachtig was de vallei bovendien het epicentrum van de ontwikkeling van de 'arrampicata libera' of het vrij klimmen in Italië, met tal van nieuwe routes die werden geopend. Ook verscheidene watervallen vinden van hoog tussen de rotsflanken hun weg doorheen de vallei, het helderblauwe water klotzend tussen de wijdverspreide granieten blokken. Er zijn zo'n 2000 boulders te vinden (Val Masino inbegrepen) met routes gaande van niveau 3 tot 8B.

De fijne granietkorrels dwingen klimmers tot precisie, balans en een gedoseerde krachtinspanning. Het boulderen in Val di Mello is dus vaak eerder van technische aard, hoewel er ook heel wat meer explosieve routes te vinden zijn. Naast de boulders vind je over de hele vallei ook een twintigtal grote wanden met multipitch alpiene routes gaande tot meerdere honderden meters hoog. Enkele van de meer historische routes zijn 'Luna Nascente' in de sector 'Scoglio delle Metamorfosi' en 'Oceano Irrazionale' in 'Precipizio di Asteroidi' (de allereerste 6b in de Centrale Alpen). 'Luna Nascente' bijvoorbeeld bestaat uit negen lengtes met een totale hoogte van 350 meter. De route verloopt voor een groot stuk via een grote barst en heeft een niveau van 6b (vereist). De tussenstandplaatsen zijn voorzien, maar hier en daar is er ook een extra haak te vinden.

VAL MASINO: DOVE SI TROVA UN SASSO...

Het uitzicht van Val Masino wordt – naast zijn honderden boulders – dan weer gedomineerd door de prominente aanwezigheid van een gigantische rotsmonoliet: de 'Sasso Remenno'. Deze boulder van wel 500 000 m³ zou de grootste van Europa zijn! Rondom de Sasso Remenno zijn een honderdtal (vooral afgezeekerde) routes te vinden van niveau 2c tot 8c. Langs de voorzijde, die zich vlak aan de weg doorheen de vallei bevindt, zijn er een aantal sterk overhangende routes. Aan de zijkant is er een bouldergedeelte en een grote verticale wand met eerder technische routes. Achteraan zijn er vooral traditionele multipitch routes te vinden die tot boven op de 'sasso' leiden. De lengtes gaan van 20 meter voor de enkele lengtes tot 55 meter voor de routes met meerdere (twee) lengtes.



***"NIET VOOR NIETS WORDT VAL DI MELLO
SOMS 'LITTLE YOSEMITE' GENOEMD..."
(CELIEN LOUWAGIE)***

Maar de valleien bieden meer dan alleen boulderen en rotsklimmen. De 'Sentiero Roma' is hier het sprekende voorbeeld van. Deze 'alta via' of hoge route slingert zich rond de hoogtelijn van 2500 meter omheen het noordelijke uiteinde van Val Masino. De volledige route kan op enkele (drie tot meer) dagen afgelegd worden, maar ter hoogte van de rifugi en de kruisende valleien zijn er telkens vertakkingen van het pad die terug naar Val Masino afdalen. De Sentiero Roma leidt onder meer langs de voeten van de Piz Badile, Piz Cengalo en Monte Disgrazia, en wordt "misschien wel een van de meest klassieke en fascinerende routes van de centrale Alpen" genoemd. Opgepast, voor beginners is deze tocht wat overmoedig. Reken erop dat niet alle passages even makkelijk zijn – hier en daar is afzekeren nodig – en een goede fysieke conditie is zeker een must.

Maar voor diezelfde beginners, of ook voldane klimmers, genietters, en al wie stiekem van wat 'dolce far niente' houdt, zijn er nog... de 'Terme di Masino'. Oorspronkelijk kende Val Masino, voor zijn ontwikkeling tot een van de voornaamste klimgebieden in Noord-Italië, namelijk bekendheid door zijn warme waterbronnen. In de termen kan nu dus genoten worden van alle rust, ontspanning en heropleving... voor zover men die in de vallei nog niet gevonden heeft! ■

TRANSPORT

Vlucht 1u20 Charleroi – Bergamo
Rit 120 km Bergamo – Val Masino

VERBLIJF

Campings: o.a. Campeggio Sasso Remenno
Rifugi: o.a. Rifugio Mello, het hele jaar geopend
Hotels: o.a. Hotel Bucaneve in San Martino

PERIODE

Rotsklimmen: april - oktober
(evt. ook de rest van het jaar)
Trekking - alpinisme: zomer

MELLOBLOCCO

www.melloblocco.it
Toegang 15 euro incl. welkomstpakket en t-shirt
Melloblocco 2016: 6 – 8 mei (provisieel)

TOERISTISCHE INFO

Berggidsen: www.valdimello.it
Toerisme Val Masino: +39 0342 641117
Kliminformatie via Simone Pedefferri (Bar Monica - San Martino)

TOPO'S

Solo Granito – Versante Sud, 2012 (lengtes en multipitch)
Mello Boulder – Versante Sud, 2014 (boulder)
Specchi di Ghiaccio – Versante Sud, 2004 (ijsklimmen)



Simone Pedefferri



Achter Melloblocco schuilt ook Simone Pedefferri: topklimmer en routebouwer in Val Masino, kunstenaar en sinds het begin een spilfiguur bij de organisatie van Melloblocco. Ik had de eer met hem in gesprek te gaan achter de schermen van deze editie.



Celien / KBF: Simone, kun je me wat meer vertellen over jezelf en wat je doet in je dagelijkse leven?

Simone: "Ik begon te wandelen in de bergen met de CAI (Club Alpino Italiano) toen ik twaalf was. Daarna volgden drie- en vierduizenders. Rond mijn vijftiende ben ik beginnen rotsklimmen. Ik woonde toen in Cantù, waar het gesteente overwegend kalk is. Door op graniet te beginnen klimmen kwam ik hier in Val Masino terecht. Ik woon er nu al een kleine twintig jaar.

De wereld die ik beleef is die van het klimmen ('de verticale wereld'), dus dat reflecteert zich in wat ik schilder. Ik schilder over de natuurlijke omgeving. Wanneer je hoog op een rotswand zit, zie je de wereld onder je – de vormen, de kleuren – op een andere manier. Een deel van mijn leven is dus het schilderen en een ander deel het klimmen."

Celien / KBF: Hoe zag Melloblocco het levenslicht, en wat was en is jouw rol daarin?

Simone: "Op vraag van de Guide Alpine di Val Masino heb ik de formule voor Melloblocco bedacht: het is geen wedstrijd, maar een bijeenkomst, een meeting. Ik hou niet van wedstrijden. Ik wou dat de boulder, de passage, iets belangrijks werd en dat ze bleef bestaan, die bekende lijn die allen hebben geklommen.

In Italië bestaat er een spel met een paal – de 'pala di cuccagna' – die iedereen moet beklimmen om een prijs te winnen. Zoals iets waar iedereen mekaar een handje toesteeekt en waar iedereen probeert, en een systeem bedenkt om boven te raken. Ik wou vooral dat Melloblocco iets niet-competitiefs werd.

Natuurlijk is het wel selectief. Er zijn de makkelijke boulders voor zij die nu en dan eens klimmen, maar evenzeer zijn er de moeilijkere, en dan ook de extreem moeilijke boulders. Terwijl je een eenvoudige boulder klimt, kan het zijn dat naast jou een topklimmer aan het werk is. Je kan er dan ook een praatje mee doen. Als je naar een wereldkampioenschap gaat, kun je kijken van op een afstand naar een topklimmer, maar dan klim je zelf niet. En het is ook niet zo dat je er een praatje mee kunt maken – "Come stai? Ciao! ..." Melloblocco is dat helemaal anders: hier kijk je, en klim je zelf. En na een uurtje kijken, kun je de boulder ook eens proberen.



Ik heb een team van acht mensen, met wie we in de twee maanden voor het festival de boulders klaarmaken. De boulders kies ik zelf. Doorheen de jaren ben ik aan het kijken geweest waar alle boulders liggen, daar ligt die, daar ligt deze. Ik heb ze allemaal in kaart gebracht. Gewoonlijk ga ik in de herfst op zoek naar nieuwe boulders, wanneer er geen bladeren zijn. Dan is het makkelijker om de boulders te zien. Dat is iets wat niet eenvoudig is, want het gaat erom te begrijpen dat een boulder geschikt zou kunnen zijn, zonder die ooit geklommen te hebben. De ondergrond is niet goed, de boulders zijn nog vuil, ... Je kunt dus alleen een paar grepen proberen: deze greep is goed, deze ook, deze breekt maar er komt een mooie barst vrij, ... Pas daarna gaan we de boulders kuisen. Dit jaar was het heel moeilijk. Elk jaar wordt het moeilijker, want de boulders liggen steeds verder en verder. Op je eentje kun je tien, twintig boulders kuisen. Maar met het excuus van Melloblocco hebben we op tien jaar tijd bijna de hele vallei opgekuist."

"DIT IS DE ENIGE PLEK IN EUROPA MET BOULDERS, SPORTKLIMROUTES, TRADITIONELE EN MODERNE MULTIPITCH ROUTES EN ALPIENE ROUTES..."

Celien / KBF: Welke personen heb je tijdens Melloblocco ontmoet die je verrast hebben?

Simone: "Daar kan ik moeilijk op antwoorden, het is niet zo dat ik een lijst heb met momenten van de voorbije jaren. Werkelijk alle bekende klimmers zijn hier gepasseerd, en natuurlijk zijn daar bijzondere momenten bij geweest. Adam (Ondra, nvdv.), zeker, is een speciale persoon. Ook Favresse (Nicolas, nvdv.) kon ik erg appreciëren, hij heeft een hele eigen stijl. Of de Fransman Enzo Oddo, dat is ook een uitzonderlijke persoon. Maar natuurlijk ook Italianen, het zijn er te veel om op te noemen. Het is zoals vragen aan iemand die dertig jaar klimt wat de mooiste route is die hij al geklommen heeft. Die zegt dan: "Ah deze is een mooie route, en die eigenlijk ook, en deze ginder dat is ook een mooie, ..." Dat is heel moeilijk te zeggen. Ik kan wel zeggen dat klimmers een enorm genereus 'volk' zijn: ten opzichte van de natuur, tegenover mekaar, ... Het is mooi om te zien hoe men ervaringen deelt tijdens het klimmen."

Celien / KBF: Is er volgens jou een groot verschil tussen boulderaars en lengteklimmers?

Simone: "Niet echt volgens mij. Behalve je naar big wall-klimmen gaat, dan vermindert het aantal klimmers sterk. Als je dit bekijkt op "klimmen op hoog niveau", dan zijn er maar een paar wereldwijd."

Wel zijn lengteklimmers misschien 'egoïstischer' dan boulderaars. Het is zeker waar dat boulderen mensen bijeenbrengt en verbindt. Laat ons zeggen dat een evenement voor boulderaars, zoals Melloblocco, deze aantallen mensen aantrekt. Als je zoiets zou organiseren voor lengteklimmers, zou er al heel wat minder volk op afkomen. En een evenement als dit voor alpinisten, nog minder."

Celien / KBF: Wat raad je aan voor mensen die de eerste keer naar Val di Mello komen?

Simone: "Halverwege het jaar is vast en zeker de beste periode om te komen, vooral de herfst, oktober maar ook september. De kleuren in de natuur zijn dan enorm mooi en ook om te klimmen is het beter. In de zomer is het te warm, tenzij je hoger gaat, dan is het in de zomer wel goed. Maar om te boulderen en sportklimmen is september-oktober zeker en vast de beste periode. Wat betreft traditionele routes, is de 'Luna Nascente' de mooiste route in de Alpen. Ook Favresse heeft het mij gezegd: "dit is werkelijk een fantastische route." Voor het sportklimmen zijn er de laatste vijf jaar ook een paar nieuwe klimgebieden bijgekomen in Val Masino. (Simone is, naast de Guide Alpine, de voornaamste routebouwer in de vallei, nvdv.) Voor het boulderen, wel, dat is ondertussen duidelijk denk ik...

Dit is eigenlijk de enige plek in Europa met boulders, sportklimroutes, traditionele en moderne multipitch routes en dan ook nog alpiene routes. Wanneer je hier in de winter lange beklimmingen doet, is het zoals naar Patagonië gaan."

Celien / KBF: Val di Mello is sinds 2008 een beschermd gebied geworden. Wat vind je daarvan?

Simone: "Dat is zeker iets positiefs. Maar laat ons zeggen dat er behalve de vier dagen van Melloblocco niet zo veel mensen hierheen komen. Wat eigenlijk wel vreemd is. Val di Mello heeft niet de bekendheid van bijvoorbeeld Fontainebleau... en ik weet niet goed waarom. Maar voor mij geen probleem hoor, ik heb het heel erg naar mijn zin met weinig mensen hier. En wanneer ik alpiene routes klim hier, dan kom ik werkelijk niemand tegen. Vroeger waren dat er meer. Tegenwoordig gaan de jonge mensen liever boulderen, het is plezanter, comfortabeler, ... maar ik weet niet of ik daar juist of verkeerd ben."

Celien / KBF: We zullen ons best doen om wat reclame te maken in België! En om af te sluiten: wat is je favoriete pizza?

Simone: "Mijn favoriete pizza... euh... pizza vegetariana!" (lacht)

(Melloblocco 2015, 2 mei 2015, Centro Polifunzionale della Montagna, Val Masino. Vrij vertaald uit het Italiaans.) ■